

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Anastas Jovanović**". Rad ima **8 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Семинарски рад из фотографије

Тема : Анастас Јовановић

Анастас Јовановић се родио 1817. године у месту Враце у данашњој Бугарској.

Основно школско знање добио је у родном Врацу где је научио да чита од неког Србина из Панчева. Затим се преселио у Србију где га је „учио неки господин који је био чиновник Карађорђевог владом“, а затим је учио код неког учитеља Мише. То је била једина школа у ондашњем Београду.

Године 1831, после очеве смрти прешао је у Београд и Анастасова мајка Марија која је потицала из најугледније породице Врацу, а затим је 1832. почео да ради у Београдској Државној штампарији. Анастас је од почетка заинтересовано пратио шта се ту ради и привлачило га је све што се тамо збивало. Прво је почео да учи терзиски занат, а затим је био примљен да у Књажевскосерпској типографији учи за словолисца. Године 1834. Штампарија се преселила у Крагујевац, па је Анастас тамо прешо. Пошто је био талентован цртач почео је да ради печате, прво за себе и другове, а затим и званичне. Штампарија се поново преселила у Београд и тада Анастас скреће пажњу кнеза Милоша кој је наредио да се штампа Српски буквар. Буквар је био на време печатан и послат Кнезу у Крагујевац. Задовољан његовим радом кнез Милош га шаље у Беч на ликовну Академију свете Ане. Тамо је изучавао литографски занат и похађао часове цртања.

Код литографа Јохана Штадлера учио је литографију (по свему судећи и прве поуке о дагеротипији). Већ 1840. почиње да израђује уметничке литографије и исте године настају његове прве литографије Доситеја, Мушицког а затим и Вука Карађића. Исте године имао је прилику у Бечу да на академију цвете Ане види технику снимања на металне плоче француског сликара и једног од изумитеља фотографије Лија Дагера, које је послао на поклон аустријском цару. Ове слике су на Анастаса оставиле огроман утисак прецизношћу цртежа и финоћом детаља, па је пожелео да набави опрему и сам се испроба у новој техници.

Од велетворца Тирке, Анастасовог пријатеља и заштитника добио је новац како би купио Фојгтленденерову са објективом Јосефа Пецвала – модел Но. 3, која га је коштала сто форинти.

Првим дагеротипијама које је направио Анастас није био задовољан, па је прешао на технику талботипије која му је више одговарала, у толико што је он своје фотографије користио за израду литографије.

Када су Карађорђевићи дошли на власт 1842. Јовановић губи стипендију и почиње да живи од литографије и помоћи Тирка. У Бечу прави иконе православним Грцима и Цинцарима. И даље је остао веран Обреновићима и кнезу Милошу, а затим је августа 1842. путовао по Чешкој и Немачкој са кнезом Милошем што је учврстило њихово пријатељство. Био је такође добар и са Његошем.

Јовановић је 1846. године завршио академију у Бечу. Пре тога је изучио два уметничка заната: литографски и фотографски и на тај начин је постао први Српски мајстор у тим дисциплинама. По завршетку студија на Бечкој академији Анастас живи веома динамично. То је време када је започео свој велики политичко – просветитељски и

уметнички подвиг са покушајем издавања дела „Споменици Србски“. Та велика идеја , која је дуго била његова најважнија замисао била је надахнута портретом Доситеја Обрадовића.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com